

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 249/2021
28.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић чланова већа, у парници тужиоца Агенција за вештачење и консалтинг, „Светко Арнаут“ из Крагујевца, чији је пуномоћник Бобан Матић, адвокат из ..., против Републике Србије – Први основни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради дуга, решавајући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 28.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом спору **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Први основни суд у Београду се, решењем П 509/2021 од 25.01.2021. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и одлучио да се по правноснажности решења спис достави Привредном суду у Београду, као стварно надлежном суду за даље поступање.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност и дописом П 3041/2021 од 13.04.2021. године предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежност, на основу члана 30. став 2 Закона о уређењу судова и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/13 - УС, 74/13-УС, 55/14 и 18/20, у даљем тексту ЗПП) Врховни касациони суд је нашао да је за суђење у овом спору стварно надлежан Први основни суд у Београду.

Одредбом члана 22. став 2. наведеног закона прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд. Према члану 25. став 1. тачка 1. тог закона, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти) без обзира на правну природу спора; у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, па и

кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице, ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Према Закону о судским вештацима („Службени гласник РС“, бр.44/2010) послови вештачења у смислу овог закона представљају стручне активности чијим се обављањем уз коришћење научних, техничких и других достигнућа пружили суду или другом органу који води поступак потребна стручна знања која се користе приликом утврђивања оцене или разјашњења правно релевантних чињеница (члан 2. став 2.); вештачења обављају физичка и правна лица која испуњавају услове предвиђене овим законом, државни органи у оквиру којих се може обавити вештачење, као и научне и стручне установе (члан 3.); вештака именује и разрешава министар надлежан за послове правосуђа. Министар одлучује о упису и брисању правних лица у регистар правних лица за обављање послова вештачењем (члан 4.); вештак има право на накнаду трошкова и право на накнаду за рад (члан 5.); физичко лице може обављати и вештачење само ако је уписан у регистар вештака (члан 8.).

По Закону о привредним друштвима, Привредно друштво је правно лице које обавља делатност у циљу стицања добити (члан 2.).

Из цитираних законских одредби произилази да вештак није привредни субјект нити обавља привредну делатност (првенствени циљ обављања вештачења није стицање добити већ је то пружање суду или другом органу који води поступак потребних стручних знања за утврђивање оцене и разјашњења правно релевантних чињеница).

С обзиром да се у овом случају не ради о спору између привредног субјекта и другог правног лица, нити се ради о привредној делатности, већ је основ спора исплата припадајуће законске затезне камате на износ исплаћене накнаде и награде на име обављеног вештачења у предмету П 8660/15 који је вођен пред Основним судом у Крагујевцу, то је за поступање у овој правној ствари надлежан суд опште надлежности, у смислу члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, у овом случају Први основни суд у Београду, на чијем се подручју налази седиште тужене.

На основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци решења.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић